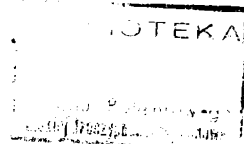

14 lutego 1927 r.

H04m 17/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 4821.

Kl. 21 a 46.

„Elin” Aktiengesellschaft für elektrische Industrie
(Wiedeń, Austria).

Rozmównica telefoniczna samoinkasująca.

Zgłoszono 17 listopada 1923 r.

Udzielono 30 kwietnia 1926 r.

Przedmiot wynalazku stanowi rozmównica telefoniczna ze szparą do wrzucania pieniędzy lub monet, w której odpowiednia dźwignia zostaje przechylona przez wrzuconą monetę i zatrzaśnięta w pozycji sprawiającej zamknięcie obwodu, z której powraca do położenia normalnego dopiero po zejściu osoby rozmawiającej z pedału znajdującego się w kabinie i połączonego mechanicznie z pomienioną dźwignią. W myśl wynalazku stosuje się przełącznik uruchomiany przy udziale układów drążków w ten sposób, że ten przy opuszczeniu kabiny telefonicznej wyłącza aparat telefoniczny rozmównicy, włączając natomiast na przykład aparat dozorczy, i przeciwnie przy wejściu do kabiny wyłącza dozorcę, włączając jednocześnie w linię aparat telefoniczny rozmównicy.

Rysunek wyobraża na fig. 1 schematycznie przykład w wykonaniu wynalazku, a

na fig. 2 — przyrząd magnetyczny do zatrzaśkiwania dźwigni, uruchomianej wrzuconą monetą.

Szczegóły budowy stacji telefonicznej nie mają na zastosowanie wynalazku niniejszego żadnego wpływu.

Linia jest przyłączona do zacisków *A*—*B*, litera *S* oznacza przycisk, *W* — sygnał (dzwonek), *M* — mikrofon, *T* — słuchawkę, *K* — kondensator, *D* — cewkę tłumikową, *I* — cewkę indukcyjną. Uruchomiana monetami dźwignia *H* oddziałuje na kontakt *a*. Przełącznik *U*, stanowiący przedmiot niniejszego wynalazku, uruchamia układ drążkowy *G* (fig. 2), wprawiany w ruch podczas wchodzenia lub wychodzenia z kabiny. W tym celu górny koniec układu *G* zaopatruje się w trzpień *b*, który ustawia palec *c* styków sprężynowych w ten sposób, że zamiast rozmównicy włącza się stacja poboczna albo inna stacja telefoniczna.

Skoro rozmównica jest zajęta, układ pedałow *G* znajduje się w położeniu najniższym, trzpień *b* uwalnia całkowicie palec *c*, wskutek czego przełącznik *U* zajmuje takie położenie, iż stacja telefoniczna połączona jest z zaciskami *A* — *B* linii. Prąd płynie od *A* do kontaktu środkowego 1 pakietu przełącznika *U*, dalej do kontaktu 2 i aparatu telefonicznego, przez aparat telefoniczny do drugiego kontaktu przełącznika *U*, np. do kontaktu 5, i stąd przez kontakt 4 do zacisku *B* linii.

Odwrotnie, skoro rozmównica nie jest zajęta, układ *G* nie jest obciążony i trzpień *b* spoczywa na palcu *c*, wskutek czego styki sprężynowe zajmują takie położenie, że kontakty 2 — 5 zostają rozłączone, kontakty zaś 3 — 6 połączone. Prąd płynie wtedy od zacisku *A* linii do kontaktu 1 — 3, poczem do aparatu dodatkowego *N*, zpowrotem do kontaktu 6, 4 i wreszcie do zacisku *B*. W tym wypadku stacja dodatkowa *N* włączona jest w linię, a aparat w kabini rozmównicy wyłączony.

W ten sposób rozmównicę publiczną o frekwencji słabej można uczynić bardziej dochodową, przyłączając do niej dodatkowego abonenta prywatnego, lub inną rozmównicę samoinkasującą, przyczem stacja dodatkowa zostaje samoczynnie wyłączana tylko podczas rozmów z rozmównicy głównej, w pozostałych zaś okresach czasu jest stale gotowa do użytku.

Dźwignię *H*, uruchomioną monetą wrzucaną do kontaktu *k*, można zaryglować w położeniu obciążonem w sposób magnetyczny. Wystarczy np. umieścić naprzeciwko tej dźwigni w miejscu właściwym magnes *m*, wyposażając jednocześnie dźwignię w kotwicę *n*. Skoro wrzucona moneta spadnie na dźwignię, ta przechyla się, zbliżając ramię zaopatrzone w kotwicę do magnesu *m*; w ten sposób magnes przytrzymuje dźwignię w położeniu przechylonem, dopóki ramię *d*, połączone z układem drażko-

wym *G* pedału kabiny telefonicznej rozmównicy, nie oderwie jej od magnesu *m* i nie rozłączy jej w ten sposób ze stykiem sprężynowym *a*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Samoinkasująca rozmównica telefoniczna o dźwigni monetowej, uzależnionej od układu drażkowego, wprowadzanej w ruch podczas wchodzenia i opuszczania kabiny rozmównicy, znamieną tem, że do przewodów linjowych dołączony jest przełącznik (*U*), który przy obciążaniu układu drażkowego włącza do przewodu linjowego (*A, B*) aparat telefoniczny (*M, t*) rozmównicy, przy odciażeniu zaś tegoż aparat telefoniczny stacji dodatkowej (*N*), wyłączając jednocześnie z linii w wypadku pierwszym stację dodatkową, w drugim zaś rozmównicę samoczynną, dzięki czemu do wywoływania lub wysyłania sygnałów gotów jest w każdej chwili jeden tylko z obu wymienionych aparatów.

2. Rozmównica telefoniczna według zastrz. 1, znamieną tem, że przy odciażeniu układu drażkowego (*G*) trzpień jego (*b*) uderza w palec (*c*) pakietu kontaktów przełącznika (*U*).

3. Rozmównica telefoniczna z narządem, zatraskującym w położeniu stykowem (*a*), odchyloną przez wrzucenie monety dźwignię i zwalnianym z kolei układem drażkowym od kabiny, według zastrz. 1 — 2, znamieną tem, że za narząd przytrzymujący służy magnes (*m*), od którego dźwignię monetową (*H*) odrywa trzpień (*d*) układu drażkowego (*G*), skoro ten ostatni zostanie uwolniony od ciężaru osoby rozmawiającej.

„Elin” Aktiengesellschaft
für elektrische Industrie.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Rys. 1.

